

Arrest

nr. 155 833 van 29 oktober 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 17 juli 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 juni 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 juli 2015 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN DER SCHUEREN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 11 juni 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en een beslissing houdende afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen, die luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 17.12.2014 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen: 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 met 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid (...)'

Als bewijs van zijn bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende documenten voor:

- attest Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie (vakantiegeld 2014 - prestaties 2013) waaruit blijkt dat hij in 2013 tewerkgesteld was via diverse uitzendkantoren*
- attest ACV Merksem waaruit blijkt dat hij in de maanden januari - maart 2014 een werkloosheidsvergoeding ontving*
- loonfiches Vivaldis Intérim voor de periode 10.03.2014-29.06.2014*
- attest Christelijke Mutualiteit dd. 24.12.2014 waaruit blijkt dat hij in de periode 07.07,2014 - 11,11,2014 68% arbeidsongeschikt erkend was en in deze maanden een uitkering wegens arbeidsongeschiktheid ontving*
- loonfiches BiK Interim NV voor de periode 10.11.2014 -15.02.2015*

Uit het geheel van de voorgelegde stukken blijkt dat de bestaansmiddelen van de referentiepersoon heden noch stabiel noch regelmatig zijn. De referentiepersoon is momenteel immers tewerkgesteld via interimarbeid. Aangezien interimcontracten per definitie tijdelijk van aard zijn, en er uit de voorgelegde stukken blijkt dat de referentiepersoon de afgelopen jaren via diverse uitzendkantoren op verschillende tewerkstellingsplekken actief was, is met de voorgelegde documenten niet afdoende aangetoond dat de Belgische onderdaan heden over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, §1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken. "

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het tweede middel voert de verzoekende partij onder meer de schending aan van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

Zij citeert artikel 40ter en stelt verder wat volgt:

"Zoals de Dienst Vreemdelingenzaken terecht opmerkt blijkt uit de voorgelegde stukken dat verzoeksters partner, de heer S. de afgelopen jaren op verschillende tewerkstellingsplekken actief was. Meer in het bijzonder heeft verzoekers partner aangetoond met de voorgelegde documenten dat hij sinds 2013 elke maand een inkomen heeft verworven. De partner van verzoekster heeft aangetoond dat hij in 2013 elke maand tewerkgesteld was via diverse uitzendkantoren. Enkel in de maanden januari-

maart 2014 genoot hij een werkloosheidsuitkering. Na drie maanden werkloos werd hij in maart 2013 opnieuw tewerkgesteld totdat hij in juli 2014 door omstandigheden arbeidsongeschikt werd. Gedurende enkele maanden genoot verzoekster partner dan ook een uitkering. Sinds november 2014 tot op heden is de partner van verzoekster opnieuw tewerkgesteld bij dezelfde werkgever. Tevens krijgt de partner van verzoekster binnenkort een vast contract van onbepaalde duur. Op drie maanden na heeft verzoekster partner aldus elke maand een inkomen bekomen louter uit de verrichting van arbeid. De partner van verzoeker toont aldus wel degelijk aan dat hij al jaren werkzaam is en over voldoende stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Verzoekster begrijpt dan ook niet waarom de Dienst Vreemdelingenzaken van oordeel is dat haar partner niet over regelmatige en stabiele inkomsten.

Deze motivering is in strijd met de feitelijke gegevens.

Op geen enkele manier onderbouwd de Dienst Vreemdelingenzaken waarom deze inkomsten niet stabiel of regelmatig zou zijn. De partner van verzoekster beschikt wel degelijk over regelmatige en stabiele inkomsten aangezien hij al jaren elke maand een inkomen ontvangt dat boven het referentiebedrag ligt. De partner van verzoekster toont aan dat hij zich al jaren intens inzet om ervoor te zorgen dat hij in de behoeften van het gezin kan voorzien zonder ten laste te vallen van de overheid. Het feit dat de partner van verzoekster tewerkgesteld is via interimarbeid, is geen reden om de aanvraag te weigeren. Nergens in de wet staat dat interim-arbeid niet in aanmerking kan genomen worden voor het berekenen van stabiele inkomsten. Deze stelling is overigens volledig achterhaald waar meer en meer mensen door de economische evoluties in dergelijk statuut gedwongen worden, en dit dikwijls vele jaren lang. De stelling die verwerende partij hanteert is een dogma en is geen toepassing van de wet op het concreet dossier van verzoekster.

De motivering is dan ook onredelijk te noemen”

2.2. In haar nota gaat de verwerende partij niet op dit argument in.

2.3. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“(…) Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:

– dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij [actief werk zoekt (...)]”

Uit het administratief dossier en uit de bestreden weigeringsbeslissing blijkt dat verzoekster bij haar aanvraag ter staving van de bestaansmiddelen, meer bepaald het aantonen van een inkomen sinds 2013, van haar Belgische echtgenoot de volgende documenten heeft bijgebracht:

- attest Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie (vakantiegeld 2014 - prestaties 2013) waaruit blijkt dat hij in 2013 tewerkgesteld was via diverse uitzendkantoren
- attest ACV Merksem waaruit blijkt dat hij in de maanden januari - maart 2014 een werkloosheidsvergoeding ontving
- loonfiches Vivaldis Interim voor de periode 10.03.2014-29.06.2014
- attest Christelijke Mutualiteit dd. 24.12.2014 waaruit blijkt dat hij in de periode 07.07.2014 – 11.11.2014 68% arbeidsongeschikt erkend was en in deze maanden een uitkering wegens arbeidsongeschiktheid ontving
- loonfiches BIK Interim NV voor de periode 10.11.2014 -15.02.2015

In de bestreden beslissing wordt hieromtrent betoogd dat “interimcontracten per definitie van tijdelijke aard zijn, en er uit de voorgelegde stukken blijkt dat de referentiepersoon de afgelopen jaren via diverse uitzendkantoren op verschillende tewerkstellingsplekken actief was” om zo te besluiten dat deze voorgelegde documenten niet afdoende aantonen dat de Belgische onderdaan heden over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

De begrippen “stabiel”, “toereikend” en “regelmatig” uit artikel 40ter van de Vreemdelingenwet sluiten niet uit dat bestaansmiddelen die afkomstig zijn uit een tijdelijke tewerkstelling wel degelijk stabiel en regelmatig kunnen zijn. Dat interim-contracten per definitie tijdelijk van aard zijn, zoals de verwerende partij in haar nota met opmerkingen benadrukt, sluit niet uit dat tijdelijke interim-contracten kunnen worden afgesloten voor langdurige periodes of voor korte doch aansluitende periodes op dezelfde of verschillende werkplekken, en dat derhalve bestaansmiddelen op regelmatige en stabiele wijze uit interim-arbeid kunnen worden verworven. Bovendien kunnen zelfs personen die beschikken over een arbeidscontract van langere of van onbepaalde duur geen 100% garantie geven dat zij steeds over een inkomen zullen kunnen beschikken.

In dit kader stelt de Raad verder vast dat uit de aan de gemachtigde voorgelegde attesten en loonfiches blijkt dat verzoeksters partner gedurende 2013 en 2014 was tewerkgesteld via diverse uitzendkantoren. Enkel in de maanden januari-maart ontving hij een werkloosheidsvergoeding. Tussen 10 maart 2014 en 15 februari 2015 is verzoeksters partner ook aan de slag geweest bij verschillende uitzendkantoren, met uitzondering van de periode 7 juli 2014 – 11 november 2014, aangezien hij toen arbeidsongeschikt was.

Gesteld tegenover deze bewijsstukken kan niet anders dan worden vastgesteld dat de verwerende partij zich heeft bediend van een standaardmotivering waarin in het algemeen wordt gesteld dat interimarbeid niet voldoet, zonder dat rekening wordt gehouden met de individuele situatie van de referentiepersoon in het licht van de krachtens artikel 40ter van de Vreemdelingenwet opgelegde vereisten betreffende de voorhanden zijnde bestaansmiddelen. De verzoekende partij kan worden bijtreden waar zij stelt dat dit kennelijk onredelijk is.

Het tweede middel is in de besproken mate gegrond. Dit leidt tot de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

2.4. Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten niet rechtsgeldig werd genomen. De gemachtigde kan in casu immers geen bevel om het grondgebied te verlaten betekenen aan verzoeker zonder eerst op een zorgvuldige wijze te hebben nagegaan of zijn aanspraak op een recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 juni 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS